

Акценти

ПАРИТЕ ЗА ВТОРА ПЕНСИЯ НАМАЛЯВАТ

За последните 5 години в индивидуалните партии на хората са се натрупали по-малко пари от стойността на внесените осигуровки

Парите за втора пенсия на почти 3,5 милиона българи, родени след 1959 година са намалели за последните 5 години. Причината за това е в намалената доходност на универсалните фондове, в които задължително се осигуряват родените след 1959 г. Доходността към края на 2012 г. варира между минус 0,04% и минус 2,82%. Това показва статистиката на Комисията за финансов надзор за инвестиционните резултати на деветте частни пенсионни дружества за периода 2008 г. - 2012 г. Отрицателният резултат означава, че за последните 5 години в индивидуалните партии на хората са се натрупали по-малко пари от стойността на внесените осигуровки.

Негативни са и данните на доброволните и на професионалните схеми, в които се осигуряват работещите вреден труд. Според експерти по пенсионно осигуряване, негативните резултати на пенсионните дружества се дължат на драстичния срив на световните пазари.

Статистиката на финансовия надзор показва, че към края на 2012 г. всеки работещ българин, роден след 1-ви януари 1959 г., има средно по 1384 лв. в индивидуалната си партия за втора пенсия.

Продължава на стр. 6

СЛЕД 21-ВИ НОЕМВРИ ГУБИМ ПРАВА ОТ ЛИХВОТОЧКИТЕ?

Правоимащите граждани с жилищно-спестовни влогове трябва да се регистрират до 21 ноември 2013 г.

До 21 ноември 2013 г. всички граждани, които имат натрупани лихвоточки по многогодишни жилищно-спестовни влогове и не са предприели никакви действия за строителство или за закупуване на жилище, ще изгубят правата си по Закона за уреждане правата на гражданите с многогодишни жилищно-спестовни влогове. Това съобщи заместник-кметът на община Казанлък Петър Косев, който е и председател на Местната комисия към Националния компенсационен фонд по този закон.

Става въпрос за граждани, които имат дългогодишни жилищно-спестовни влогове, за техните наследници или за хора, на които са били прехвърлени събраните лихвоточки и имат право на обезщетения, ако са започнали строителство на жилище или са извършили покупка на такова. Навремето тази дейност се е обслужвала от Държавна спестовна каса. По-късно функциите по регистрацията на тези граждани, представянето на списъка към Националния компенсационен фонд и изплащането на обезщетенията са поети от общините.

Продължава на стр. 6

ДАДОХМЕ НА ДЪРЖАВАТА, ВЕЧЕ РАБОТИМ ЗА СЕБЕ СИ

След 1-ви май всеки работещ и осигуряващ се български гражданин вече работи за себе си и прехраната на семейството си. От първия работен ден на тази година – 2-ри януари, до 1-ви май включително, всеки от нас на практика е работил, за да плати всичките данъци и осигуровки на държавата за настоящата година.

Денят, в който на практика спираме да работим за данъците си и да работим за себе си, в икономическите среди е известен още и като "ден на свободата от държавата" или Tax Freedom Day.

Продължава на стр. 6

В БРОЯ ЧЕТЕТЕ:

на стр. **3**

Експертно
Халил Летифов:
Чувствам се като чирак на хората

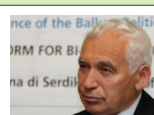
на стр. **5**

Арсеналските
кандидатки за царици
2013

на стр. **7**

Президентът Желев:
Сбъркахме с реформите

ОФЕРТА

за почивка на море – 2013 г.

ЦЕНА НА ДЕН ЗА РАБОТНИЦИ И СЛУЖИТЕЛИ НА „АРСЕНАЛ“ АД, ТЕХНИТЕ СЕМЕЙСТВА И ПЕНСИОНЕРИТЕ

- ЗА ЕДИН ЧОВЕК - 24.00 лв. /нощувка + закуска + обяд + вечеря/ - на меню
- ЗА ДЕЦА до 2 години - БЕЗПЛАТНО /без легло и храна/
- ЗА ДЕЦА от 2 до 12 години - 15.00 лв. /нощувка + закуска + обяд + вечеря/ - на меню

ЦЕНА НА ДЕН ЗА НЕРАБОТЕЩИ В „АРСЕНАЛ“ АД

- ЗА ЕДИН ЧОВЕК - 30.00 лв. /нощувка + закуска + обяд + вечеря/ - на меню

СМЕНИ

- 31. 05. – 06. 06. 2013 г. – 6 нощувки
- 06. 06. – 12. 06. 2013 г. – 6 нощувки
- Настаняване - след 14.00 ч.

- Освобождаване на стаите - до 10.00 ч.

След 10.00 ч. всеки от летуващите, независимо от категорията, дължи неустойка по 5 лв. на легло за всеки просрочен половин час.

За да не се създава допълнително напрежение, часовете за настаняване и напускане на стаите е необходимо да се спазват.

ХРАНЕНЕТО НА РАБОТНИЦИТЕ И СЛУЖИТЕЛИТЕ СЕ ОСЪЩЕСТВЯВА ПО СЛЕДНИЯ НАЧИН:

- ПЪРВИ ДЕН – започва с вечеря
- ПОСЛЕДЕН ДЕН – завършва с обяд
- ПРИ НАСТАНЯВАНЕТО СИ ВСЕКИ ПОЛУЧАВА КУПОНИ ЗА ХРАНА ОТ РЕЦЕПЦИЯТА. ТЕ СЕ ПРЕДСТАВЯТ ПРИ ПОЛУЧАВАНЕТО НА ХРАНА В СТОЛОВАТА. ПРИ ЛИПСА НА КУПОН ХРАНА НЕ СЕ ПРЕДЛАГА. ИЗГУБЕНИ КУПОНИ НЕ СЕ ВЪЗСТАНОВЯВАТ ОТ ХОТЕЛА.

ГРАФИКЪТ ЗА ЧАСОВЕТЕ НА ХРАНЕНЕЩЕ Е ОБЯВЕН НА МНОГО МЕСТА В ХОТЕЛА И СТОЛОВАТА.

Записване и заплащане - в СК на КНСБ „Арсенал“ АД и по заводи

Телефони за връзка:
6 22 07, вътр. 21 56.; GSM - 0888582673

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редколегия: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал" АД.

ПЪРВАТА КАЗАНЛЪШКА ЦАРИЦА РОЗА - С АРСЕНАЛСКА ИСТОРИЯ

Тя преживява полагащата се на всеки човешки живот 3-минутна слава ... твърде късно. В средата на 90-те предаване по несъществуваща вече кабелна телевизия в Казанлък, водено от Румяна Мирчева, издирва първата Царица Роза на града. На редакционния телефон тогава звънят съседи, които хвърлят бомбата: истинската първа Царица Роза дефилирала в празничното първо шествие в града през далечната 1968 година не е... тази, за която се е носила градската мътва, а друга - тиха, скромна жена, майка на две деца. Излязла извън сега съществуващия протокол, без каквито и да е царски атрибути, пазени в семейния дом.

За Радка Добрева Христова животът тогава се преобръща.

Повече от 30 години след нейното "царстване", всъщност я застига градската слава, когато на вратата ѝ звънят репортери, за да покажат на Казанлък и света забравената му първа царица от далечната 1968 година.

Днес първата Царица Роза на Казанлък е щастлива баба на 4 внуци и едно правнуче, на прага на своята 70-та годишнина, която ще празнува с близки само седмица след юбилейния празник на розата тази година.

Отвъд времето, което Радка Христова прекарва в дома си сред внуци и правнук, са ангажиментите по конфуто в края на Бузовград. В този сезон там има много работа и си почивам, отвъд всичко, което пълни живота ни с много шум, признава, запазила чара на годините и хубостта си, първата казанлъшка царица.

За Радка Христова изборът и титлата на първа Царица Роза

носят повече ядове и дисконфорт. Не само защото отишлият си рано от живота ѝ съпруг - дългогодишният шофьор на автобуса на футболния клуб "Розова долина" Илиа Добрев, не одобрявал "авантюрата" на жена си и появата ѝ пред целия град в тази ѝ роля, а и защото години по-късно титлата ѝ на първа същинска Царица Роза ѝ разваля отношенията с дългогодишната ѝ съседка и съгражданка от Шипка Стефка Таралешкова, която също носи тази слава.

По тази причина Радка не обича да се връща назад, нито да рови в миналото. За "историческия" спор относно първенството казва само, че

снимките са достатъчно красноречив факт. И слага точка.

Всичко започва в един ден на май,

когато началникът Теньо Шиков на работещата по него време в завод "България" - Казанлък Радка ѝ съобщава, че на портала я чакат "важни хора".

Дни преди това делегация от градски величия от БКП и от казанлъшката култура обикалят казанлъшките фирми в търсене на местна красавица за първата Царица Роза в първия възстановен след 1903 година Празник на розата.

След срещата на

портала 25-годишната, тогава, майка на две деца

дъщеря и син, разбира, че е избрана от градския елит за Царица Роза.

Вместо радост от честта да те признаят за най-красивата казанлъчанка, Радка се сдобива с порция семейни ядове. Но не се отказва, защото задачата ѝ на царица се вменява и като комсомолско поръчение. Без право на отказ.

За капак, реже и дългите си дебели черни плитки, станали една от причините градските величия да я харесат. Когато няколко дни по-късно с Мата - важна организаторка в градската "Култура", тръгват по магазините за плат, в който да нагиздят царицата, от дебелите плитки няма и спомен.

"Налагаше ми различни топове плат, докато хареса един бял.", спомня си Царица Роза 1968 година. От същия плат организаторите на празника майсторят и короната на царицата. В деня, определен за градско шествие, с начален час 18, Радка Христова трябвало да се яви в училище "Георги Кирков". Там с дълги карфици омотали целия топ плат по тялото ѝ.

Бях като в метален скафандър, не можех да мръдна.

От същия плат на главата ѝ наложили и изработената корона, качили я на мотокар, превърнат за целта в каляска, теглена от млади

Царският кортеж потеглил от училище "Г. Кирков", преминал по улицата край парк Розариум, където нащракал черно-белите снимки кумът Кирил, оттам по ул. "Шипченска епопея", край кино "България", край гимназия "Св.св. Кирил и Методий" и по бул. "Ал. Батенберг" шествието и царската каляска акостирали на площада с наветата.

хора, което я приветствало.

От притеснение царицата дори не завела двете си малки деца на празника, за да я видят. Щерка ѝ тогава била на 5, а синът нямал 2 години.

След като свършил празникът, в който имало всичко, както е сега - фолклорни изпълнения, каруци с розоберачи от близки и по-далечни села, кукери от Турия,

Тя няма сребърна киара в дома си, нито лента, увековечаващи красотата ѝ.

Няма и почетни грамоти, нито снимки с ВИП-персони на времето, в което красотата ѝ става част от първата емблема на Казанлък, свързана с розите. Няма дори - за щрих към историята, и семпла нейна снимка в градския ни музей.

Няма и трупаната в годините слава от шумоленето на името ѝ във вестникарските страници.

Единственото, което има от своите полагащи се 3 минути човешка слава, са 3 черно-бели малки снимки, изрязани красиво в семейния албум и останали за историята благодарение на покойния ѝ кум Кирил.

За нея не знаят нито в Япония, нито където и да е другаде по света. Нещо повече: за 7-те си, осмислени с работа и семейство, десетилетия не е преминала нито веднъж дори границите на България. Нищо, че още пази чисто нов задграничния си паспорт, който така и не послужил за обещания воаяж до Турция със съпруга.

Царската ѝ слава и картонената корона, красила прекрасната ѝ глава преди 45 години, са запечатани единствено в нейните спомени, които не смее да разказва дори пред себе си, както и в съзнанието на малцината спомнящи си нейни съграждани за онзи жарък майски ден, в който в късния следобед през градските калдъръми е преминало първото празнично шествие на Царица Роза.

Било 18 часа привечер, когато се чул и първият звън

на първия в новата градска история Празник на розата в Казанлък.

Царица Роза нямала думи за пред народа. За сметка на това имало пламенни

манифестиращи младежи, никой не поканил царицата на тежки софри. Размотали топове плат от снагата ѝ "царуването" свършило.

Вечерта преминала в домашно гости на нейна позната, чито син бил сред личните роби, теглили царската каляска.

Годините напред са изтри-

Една от трите снимки в албума на Радка като първата Царица Роза сн. личен архив

здравеняци в бели роби, чиято задача била да дърпат каляската, украсена от дебело конопено въже, нагиздено с естествени рози.

Едвам се държах за металната пръчка, с която трябваше да пазя равновесие, спомня си Радка, която в този си вид трябвало да премине, махайки на публиката, по маршрута на празничното шествие.

речи на партийни другари, които ехтели от градската трибуна, вдигната на площада. Трябвало само да стои на мотокара-каляска и да се усмихва.

От този важен и притеснителен момент Радка Христова помни десетките огромни фотоапарати-светкавици, които проблясвали срещу нея. И пъстрото множество

ли името на младежа от паметта на първата ни царица. Радка не си спомня и имената на двете красавици, асистирали на хубостта ѝ.

Продължава на стр. 8

Халил Летифов:

ЧУВСТВАМ СЕ КАТО ЧИРАК, КОЙТО ИМА КАКВО ДА НАУЧИ ОТ ХОРАТА

Силата на политиката, освен в доверието, е и в приемствеността между поколенията

Той се казва Халил Летифов и е на 34 години. Според символиката в турските имена, неговото се превежда като "добряк". Представител на зодия Овен, но твърди, че в живота си се старае да не върви с рогата напред. Още повече, че и политиката, на която се е посветил, го е научила, че подобно действие не носи добро.

В малкото свободно време четете. Последната книга, която го е разтърсила, е "Митология на успеха" на Иван Габеров.

Обича природата.

Завършил е висшето си образование в Пловдивския университет - Стопанско управление. През 2008-та година е завършил и българското училище за политика "Димитър Паница" към Съвета на Европа.

Баща е на 4-годишен син Халет /воин/, а през юли очаква и второто си дете. От няколко години споделя живота си с Невин - възпитаничка на Свищовската Стопанска академия.

Роден е в Смолян, но от 1992 година живее със семейството си в Хаджи Димитрово. Родителите му се занимават със земеделие и строителство. От 20-годишен е член на ДПС, бил е председател на Областния съвет на младежкото ДПС, два мандата е председател и на Областния съвет на ДПС. Кандидат-депутат е от ДПС за втори път.

Два мандата е и общински съветник от ДПС. Твърди, че, ако има възможност, не би живял в столицата. Иска синовете му да растат на село.

Заедно с брат си се занимават с плодове и зеленчуци, земеделие и търговия.

- Г-н Летифов, твърдите, че ДПС ще има пореден голям успех и на тези избори. Мотивите Ви за това?

- Няколко са причините за това: на първо място, защото ДПС залага на младите хора и тяхното ноу-хау по отношение на политиката и най-вече към тяхната неопетненост. Това, всъщност, е и един от големите проблеми на българската политика. В този смисъл виждам и моята роля: да дам своя принос и пример и да оправдая доверието на хората. Мисля, че основният проблем на българската политика и българските институции е именно в липсата на доверие. Компрометирани са. Просто, българските граждани не вярват на институциите и това е един от основните и много сериозни проблеми за държавата ни. Този проблем - недоверието, рефлектира много директно и в бизнеса, и в социално-икономическия и политическия живот на страната. А всичко това удря и рефлектира и в бита на хо-

рата. Затова мисля, че оттам трябва да се тръгне. На второ място - убеден съм в успеха, защото сме поели ангажменти, които ще следваме и отстояваме стъпка по стъпка. Хората ни поставиха тези проблеми и задачи, длъжни сме да оправдаем доверието им.

- Къде бихте могли да сте полезен в българския пар-

ламент?

- Сигурен съм в успеха на ДПС на тези избори.

- ДПС залага на младите хора, защото сме убедени, че без приемственост няма стабилна политика.

- Основният проблем на българите и на обществото е липсата на доверие. После идват ниските доходи и безработицата.

- Привърженик съм на ходенето в стил "стъпка по стъпка".

- В ДПС не уважаваме политическото номадство. Политическите номади са политически трупове.

- Хората искат да чувстват доверието, което са ти гласували.

- Ние сме слуги на хората, не те на нас.

- Хората са прави да си търсят като наследство ангажиментите, които поемам към тях.

ламент?

- Като млад човек, съм длъжен да се уча от тези, с повече опит преди мен. Да се уча постоянно. Виждам себе си и полезността си в живата и постоянна връзка между хо-

рата и тези, които създават законите, във връзката между малкия и средния бизнес и законотворците в страната: едрият бизнес и преките проблеми на хората. Всичко е свързано: върви ли бизнесът, решават ли се проблемите му, това ще рефлектира и върху хората и тяхната покупателна способност. Нещата се нареждат. Може и да прозвучи нескромно, но мисля, че придобихме - като партия, като организация, не малко опит. Имаме основания да се чувстваме готови за голямата задача, за да оправдаем доверието на хората. Защото, наистина на първо място - хората не вярват на политиките и това е поради все по-малко случващите се полезни и добри неща у нас. От тази гледна точка и на база големите надежди на хората работата, която предстои в новия български парламент, е страшно много. Каквото от мен зависи, ще го направя, за да отговоря на тези очаквания. Разбира се, аз съм част от една структура, така или иначе, трябва да се следват и поетите ангажменти на национално ниво. Не може да се работи на парче.

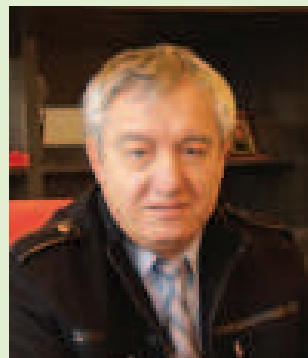
- Кой е най-големият проблем на хората от региона, като изключим основния - липсата на доверие към политическата класа у нас?

- Доверието, безработицата и ниските доходи. Това са основните проблеми. Това е и първото нещо, което хората поставят. После следват най-различни проблеми от битов характер, инфраструктура, канализация. В 21-ви век това се оказва голям проблем в България. Такъв е проблемът в Копринка, както и във всички населени места. Друг важен проблем, който се поставя, е този с културата, защото малките населени места много отдавна нямат културен живот. И този проблем не бива да се подценява, независимо от другите трудности.

- Вие не сте ново лице за ДПС, въпреки 34-те Ви години. В тази предизборна кампания, обаче, има

нещо различно: всички политически партии залагат сериозно на новите лица в листите си. Според Вас, това коз или капан ще е за политическите сили, излъчили значите-

Мнение:

Николай Ибушев -
Председател на
групата
Експерти за Казанлък

негово лице биха имали и един достоен защитник на техните нужди в българския парламент. И в този смисъл искрено му пожелавам успех.

Познавам Халил от 7 години, познавам и семейството му. Впечатлен съм от това, че, въпреки младостта си, той е дълбоко внимателен в същинските проблеми на политиката, разбира, че тя не е инструмент за лични облаги, а възможност, начин да помогнеш за решаването на проблемите на обществото като цяло и оттам - на отделния човек. Той невероятно добре свързва реалността на човешкия живот с точната политика, която трябва да се води, за да стане тази реалност поносима и по-добра за всички. Умее да свързва проблемите, да напипа пулса на времето, в което живее.

За разлика от много други колеги - общински съветници, Халил Летифов е от тези, в които има голяма надежда - той работи сърцато, с желание и затова е полезен със своите предложения, свързани с развитието на общината. Диалогичен, конструктивен, разсъдлив и социално ангажиран млад човек. Успехът на Халил Летифов ще е успех за всички от община Казанлък, тъй като в негово лице нашите съграждани биха имали един истински свой представител в българския парламент!

лен процент млади хора за листите си?

- Не вярвам да е капан. Трябва да е коз - от гледна точка на политиката, която ДПС провежда и която нашият почетен председател Ахмед Доган ни завеща. Трябва да припомним едно негово изказване, преди да напусне поста. Той каза: „Ако ДПС не се справи и без мен, то това означава, че аз съм се провалил“. Ако една партия, една линия или политика се провалят само поради липсата на един човек или липсата на чувателност, то това какво означава - че няма приемственост. С този голям жест, който нашият почетен председател Ахмед Доган направи, оттегляйки се в полза на Любим Местан, той показва, че дава път на младите, на новите лица в партията, на които вярва, защото са достатъчно подготвени за големите задачи. Разбира се, че новите лица може и да са нож с две остриета, затова балансът трябва да се намери и той е задължителен. Новите и млади лица не означават непременно, че гарантират професионализъм, чистота, неопетненост, затова трябва да се намери балансът с лидерите и с по-старото поколение. Силата на политиката е, освен в доверието, и в силата на приемствеността между поколенията. Оттам и

отношението към обикновения човек.

- Това означава ли, че човекът прави партията и че - ако хората не харесват човека, не харесват и партията?

- В общи линии - да. Защото, в крайна сметка, лицето дава облика на дадена партия, чрез лицето хората припознават тази партия. И, ако избирателите не харесват дадено лице, даден човек, който олицетворява политическа кауза или партия, то няма как да харесат и самата партия. Затова е важно в партийните листи да влизат хора с одобрение, които се харесват от обществото в даден район. Ако ДПС тук не стои добре, то това означава, че аз имам проблем, че не харесват мен или че екипът около мен не се справя.

- Как хората Ви приемат? Имате ли притеснения при срещи с избирателите си?

- Не, нямам от какво да се притеснявам. Не съм направил нещо, от което да се срамувам, макар че никога не е застрахован от грешки. Никога не съм се приемал като човек от върха, пазя се от самозабрава. Социален тип съм, "чувам" обикновените хора, та аз съм един от тях. Дори всеки ден се чувствам като чирак, който има какво да научи от хората.

Деляна Бобева

Стипендиантът Миро:

НАПРЕД И НАГОРЕ!

Учебниците по човешки ресурси, разказите на приятели за кариерното развитие на Запад, мечтите на момчетата, които от малки разглобяват и сглобяват - къде каквото видят из къщи... Тези, миражни за днешната българска действителност, учудващо се сбъдват тук и сега в младата професионална биография на едно усмихнато и успешно казанлъшко момче. В „Арсенал“!

Той е само на 22 години. Зареден с оптимизъм, действен, с бърза реакция към новото, което иска да научи веднага и най-добре, работещ и учещ. Мирослав Стоянов идва в „Арсенал“ преди около 3 години, веднага след завършването на казанлъшката Професионална гимназия „Иван Хаджиенов“ – наследник на механотехникума, дал на градското машиностроене хиляди качествени специалисти. Вече е стипендиант на „Арсенал“. Миро – една от новите надежди за модерното развитие на фирмата.

минали десетки конструктори... Любимото занимание на малчугана, роден през 1991-ва, било да търси частите от яйцата-игралки, да ги сглобява и подрежда. Нито един механизъм от малките части под яйчената шоколадова черупка не останал несглобен, при това - без ползването на никакво упътване..., спомня си Миро тръпката на детските преживявания. И първите си успехи в техниката.

Миро работи като конструктор

Още от сега, преди да е завършил висшето си образование, Миро вече е спечелил доверието на арсеналските конструктори, които го включват в екипа по разработките на новите конструкции.

За радост на Миро, колегите му се отзовават на желанието да конструира. Това му харесва, както му харесва и работата на технолозите. „Колегите ми помагат, срещнах невероятни хора и отлични специалисти, това е нова стъпка в развитието“, казва за ежедневието си в Завод 0 младият конструктор. „Още от началото съм много щастлив от новото си работно място!“, не крие радостта си арсеналският стипендиант. „Хората са страхотни като цяло!“, веднага казва Миро, дори без да съм го питала за средата, в която се развива професионално. „Няма другаде такива хора – умни, образовани, интелигентни, поддържат невероятни отношения... Вече виждам как те ме променят, ставам различен!“, не може да скрие удоволствието от присъствието си в екипа на БРВ Б, 22-годишният конструктор-стипендиант.

Миро става стипендиант, защото иска развитие

Миро почва като фрезист в Завод 1/221 и, по някакво странно стечение на обстоятелствата, с бъдещия инженер си говорим в средата на април, точно година след назначаването на новата му работа в БРВ Б на Завод 0, Отдел 425. Новата работа вече е сбъдната мечта за Мирослав: „В цялата база на БРВ Б аз съм най-младият и като такъв се опитвам да науча от колегите ми специалисти каквото мога! Като цяло, работата е много интересна. Вече виждам резултатите от труда си.“, с усмивка и ведрост в очите, говори за краткия си, но обещаващ професионален път Мирослав. Работата със специализирани компютърни програмни продукти, бързият напредък, благодарение на личните усилия и безценната помощ на колегите, дава самочувствие на студента от Техническия университет в Габрово. Миро учи хидравлична, пневматична и топлинна техника, но ежедневно се занимава с разработката на нови конструкции. Съчетава теорията с практиката без притеснението, че не работи точно по специалността, защото знае, че принципите в законите на физиката са еднакви и затова - приложими при всяка инженерна дейност. „Малко е общото между обучението в университета и самата работа“, вече е открил Миро, който сред колегите си студенти има ценното предимство да знае какво значи истинска работа в реални условия. Споделя, че повечето от колегите са нахъсани да стават инженери, някои обаче идват само заради студентския живот. Миро не е от тях - вярва, че с учението и старанието в работата нещата се случват: „Има хора, които казват: учи, напредвай, рано или късно ще се случат нещата!“. Миро признава, че е повярвал на такива хора, че сам е един от тях. Не е от младежите, които искат да напуснат България, не му се излиза в чужбина: „Защо да се излиза в чужбина, ако тук всичко ти е наред?“ При Мирослав, зесегга, нещата са добре подредени - тук, в „Арсенал“, е намерил навреме онова, което търси всеки надарен и амбициозен млад човек – възможности за интересно професионално развитие.

Стипендията, която „Арсенал“ му отпуска, е важна за Мирослав. Тя му дава опора, за да може да учи задочно, докато получава за труда си и възнаграждение, което му дава сигурност. Иначе – стръвта към техниката, като при всяка дарба, идва още детските години. Малкият Миро, типично за бъдещите конструктори, технолози и иноватори, обичал да разглобява и сглобява стари уреди из къщи, през ръцете на детството му са

Мирослав чул за тази възможност, още докато бил гимназист. Чул от родителите си, които по това време са арсеналци. Дошъл първоначално в Завод 1/221, бързо открива, че само фрезата не му е достатъчна. Търси информация в отдела „Човешки ресурси“. Оттам му помагат с подготовката на документите за стипендията. В края на втората му година в университета от арсеналския отдел „Кадри“ му подават ръка и го насочват към сегашната му работа. Миро сключва договор с „Арсенал“, защото от ръководството търсят млади кадри и поемат ангажмента за финансова подкрепа по време на обучението.

Мирослав Стоянов далеч не е потърсил стипендията само заради парите. Но без стипендията не би се справил в това трудно време, когато му се налага да разчита предимно на себе си. На този етап от професионалното си развитие той смята, че парите не са най-важни. Сега е важно усвояването на нови умения, навлизането в професията. Признава, че сегашната му интересна работа не би била възможна без университетското обучение, защото с него идват и уменията най-вече в областта на инженерната графика, без което е немислимо да попаднеш в екипа на БРВ Б. Бъдещият инженер, вече конструктор в практиката, от сега е разбрал, че в живота всичко си идва с времето.

Неговият принцип е категоричен: „Напред и нагоре!“ Арсеналският стипендиант Мирослав Стоянов цени труда като източник на добрия начин на живот и доброто бъдеще. Цени и добрите забавления – в свободното време, с приятели.

Обича да спортува, като всеки модерен млад човек. Не му пречи, че живее в Казанлък, а не в чужбина: „С подходящата работа, която имам тук, всичко е о. к.“, споделя Миро. Засега при него всичко е именно така – о.к.! Защото „Арсенал“ е мястото, където ходи на работа с удоволствие. И с оправдана надежда за бъдещето си.

Диана Рамналиева

Важно съобщение

На 14-ти юни 2013 година тържествено ще бъде отбелязана 70-тата годишнина от създаването на Химичната лаборатория към завод 3 в „Арсенал“.

По този повод ръководството на лабораторията, нейният пряк ръководител и председател на Синдикалната организация на КНСБ в завод 3 - Станка Костова, се обръщат към всички бивши лаборанти и служители на химична лаборатория, желаещи да участват в събитието и празничното честване, да заявят това до 24-ти май включително на следните лица: Тотка Николова, Вангела Вълева или Станка Костова.

Честването ще е в ресторант „Капитал“ от 19 часа на 14-ти юни.

За повече информация, заявки и други въпроси, свързани с предстоящата годишнина, можете да се обръщате на телефони:

0431/ 7 31 00 или на 0884 599 073.

Ръководството на Химичната лаборатория на Завод 3 се надява юбилеят да събере на една маса настоящи и бивши лаборанти, дали своя принос за развитието на лабораторията и химичното производство в „Арсенал“.

Добре дошли сте!**Отбрани гости чака „Буратино“ за 80-я си рожден ден**

Песни, танци и много радост подготвят малки и по-големи малчугани от арсеналската детска градина „Буратино“ за празничния концерт преди 80-годишния рожден ден на учебното заведение, съобщи за „Трибуна Арсенал“ директорът Стефка Ганчева.

Концертът на 14-ти май вечерта от 17.30 часа в голямата зала на Дома на културата „Арсенал“ ще събере настоящи и бивши преподаватели, възпитаници и отбрани гости.

Спринтьорката Петя Пендарева, треньор на Спортен клуб „Пендарева“ и директорът на Професионалната гимназия по лека промишленост и туризъм, инж. Рени Червенкова, са сред ВИП - гостите на празника, в качеството си на бивши възпитаници на забавачницата. Специална покана от детската градина са отправили и към ръководството на „Арсенал“ АД, отгледало първата в България фирмена детска градина.

Рожденият ден на „Буратино“ е на 1-ви юни, по случайност, преди 80 години, дал старт на начинанието именно в Деня на детето.

Приказните герои от „Дядо вади ряпа“, „Мързеливата Богданка“ и „Червената шапчица“, водени от патрона Буратино и синьокосата Малвина, ще оживеят пред очите на децата, обещава директорът Ганчева.

Сценарият на спектакъла е подготвен от преподаватели в ЦДГ „Буратино“ с помощта на приятели от Театър „Сияние“ от Стара Загора, който готви специална изненада за празника.

За юбилейния концерт в Казанлък се очаква и експертът от Регионалния инспекторат по образованието Илиана Аргирова.

Кметът на община Казанлък, Галина Стоянова, бивш директор на учебното заведение, също е сред отбраните гости, които детската градина чака на 14-ти май вечерта.

„Подготвяме този празник за децата, за родителите и гостите, за арсеналци и за всички, които се радват на нашия рожден ден“, сподели за „Трибуна Арсенал“ директорът Стефка Ганчева.

Празничните събития в навечерието на 80-годишнината на ДГ „Буратино“ продължават до 1-ви юни.

Диана Нейчева

„АРСЕНАЛ“ СТИСКА ПАЛЦИ НА ТРИ ХУБАВИЦИ

Вече втора година организаторите на най-любовимия за казанлъжската публика конкурс – изборът на Царица Роза, връщат само-

ски събития, трите арсеналски момичета, тръгнали към короната на Царица Роза, са най-силно впечатлени от посещението в истинска ро-

думи и завистта.

Болката от загубата на близък човек вече също е оставила следи у тези толкова млади момичета. Това за тях е най-силната болка. Боли и когато близките са далеч, споделя Ваня, чийто баща работи в чужбина, но си идва за бала специално!

Като при всеки живот, болките и радостите

нада – специален подарък за абитуриентката, който, обаче, още е тайна. Бащата на Ваня, обаче, знае за нейното хоби да снима и мечта-та й за качествен фотоапарат... "Много съм радостна от участието на Ваня, възхитена съм от нея! От 12 години няма нито една петица. Много е амбициозна. Не признава нищо, освен пълно шест, скромна и трудолю-

лета – студент политология в Софийския университет. Славка признава: "Той е моята гордост!". Той е подготвил специална изненада за Николета. Такава ще има и от таткото.

Ванеса, наследничка на Косъво Басанов, дългогодишен в миналото зам.-директор на оръжейницата, също е гордостта на фамилията. Нейната баба – Костадинка, не забравя повелите на свекър си – Косъво: "Пътеката ни е утъпкана. Имаме си светъл пример и опит!". Вярна на традициите, фамилията посреща по български празника на абитуриентката. Като истинска баба, Костадинка, контролор по качеството в Завод 0/169, помогнала с каквото трябва – даже и с парички. Тоалетът избрали от Пловдив. Майката на Ванеса, абитуриентка от ХГ „Кирил и Методий“, е медицински работник, таткото – машиностроител в „М+С Хидравлик“. Тези, които най-много обичат Ванеса, ще се съберат в деня на бала – 24-ти май, да празнуват заедно, разказва баба Костадинка. Тя и още десетина фенове на първата внучка – абитуриентка, ще подкрепят от публиката в залата своята кандидатка за короната.

Ваня и Деяна

бива, никога не ми е създавала проблеми – чудесно дете! За Ваня нищо лошо не мога да кажа.", щастлива е с детето си Деяна. Все нещо прави – председателствала дори мажоретките в гимназията.

10 души агитка приятели и роднини, заедно с малката сестричка в четвърти клас, ще подкрепят Ваня в залата на ДК „Арсенал“ вечерта на конкурса. Роклята е строга и елегантна, избрана от интернет.

Славка Мазнева, майката на Николета, арсеналски кадър, който познава цялата оръжейница, но последно работи в Завод 3/130, също е щастлива с детето си – двете си споделят всичко като приятели. Обсъждат случилото се в училище: кое е правилно, кое – не, бързат да се чуят по телефона, когато не са заедно. Така е от години. Обаче Николета успява да я изненада с избора си да участва в конкурса, взет в последния момент. Решила да се яви спонтанно, след като я избрали съученици и учители в училище – ПГ по лека промишленост и туризъм. Тоалетът за бала става и тоалет за конкурса. Изборът бил неочаквано лесен. Уж щели да пътуват специално до Асеновград, но още първото пътуване до Стара Загора решило въпроса. След прибирането въщи, Николета веднага заговорила, че видяната рокля, е точно нейната! В магазина ги посрещат чудесно, абитуриентката сама избира модел и цвят. По-трудно е само с обувките. Вече е организирано изпращането на детето за бала – ще има официална и весела част, изненади от роднини и приятели на 17-ти май. За купона се чака и братът на Нико-

**Благословията:
Деца да са щастливи!**

„Деца да са щастливи“ е благословията на всяка майка. Славка, Деяна и баба Красимира не правят изключение. „Нека децата се

забавляват в конкурса и на бала! Да бъдат щастливи, това пожелавам като майка за всички абитуриенти! Искам всички деца да бъдат щастливи, а ние – да помагаме, доколкото можем!“, нарежда с добро Славка.

„Дай, Боже, да се случват само хубави неща!“, благославя и Деяна. „Да са живи и здрави и ние покрай тях, дано можем да помагаме!“, пожелава Костадинка Басанова.

„Дай, Боже!“, добавя и екипът на „Трибуна „Арсенал“ с вярата, че благословиите по Великден се сбъдват.

Диана Рамналиева

Царски блиц:

* Мъжът на живота ми искам да бъде:

Ванеса: Висок, искрен, отговорен, романтичен. Като Павел Латев!

Ваня: Моят Тодор от Хуманитарна гимназия „Кирил и Методий“

Николета: Висок. Човек, който уважава жената до себе си и я цени.

* Не искам никога да ми се случи:

Ваня: Да остана без мечти и амбиции.

Ванеса: Разочарованието. Не искам да бъда наранявана и изоставена.

Николета: Нещастieto.

чувствието на претендентките за короната, приобщавайки ги чрез специална програма към историческите и културните ценности на региона. Сред тях има и три претендентки за короната със синя арсеналска кръв. „Трибуна Арсенал“ откри сред цариците своите момичета – Ванеса Басанова, Ваня Сакъзова и Николета Мазнева.

Трите абитуриентки, които ще излязат на сцената на Дома на културата „Арсенал“ вечерта в петък, на 10-ти май, в това първо по рода си житейско изпитание – конкурсът за короната на Красотата, са подкрепяни от всички близки и приятели, но преди всичко от семейството.

Арсеналските момичета ачатат конкурса с нетърпение. За Ванеса той е повод за забавления и нови запознанства, Ваня се включва заради приключението, Николета намира в това ново предизвикателство и още една възможност.

Арсеналските претендентки познават конкурса за короната, както от разказите на хората и от медиите, така и от личните си познанства с някои от цариците Роза. Имат си и свои фаворитки сред цариците, спечелили през годините. За Ванеса №1 е Лора Георгиева – Царица 2007, и първата с короната – Радка Добрева. Николета харесва Милена Желязкова, Царица 2010. Момичетата са научили много за всичките царици през годините, благодарение на кампанията на Община Казанлък по издирването на житейските им пътеки в специални Хроники на Царица Роза, по които през тази година работи отбран журналистически екип.

**Арсеналските момичета
искат короната**

Това е ясно от пръв поглед, но надеждата за най-обичаното от казанлъжчани отличие не е единственият мотив за участието в шоуто на 10-ти май.

От всичките си обиколки по музеи, галерии и общин-

зоварна, от постановката на Общинския театър „Любомир Кабакчиев“ – комедията „Между два стола“ от Рей Кунни, и от обучението по етикет.

Николета смята да се посвети на социалните дейности. Мечтата й е да учи в Софийския университет. Ваня и Ванеса са избрали Пловдивския университет. Ванеса мисли да учи детска и начална педагогика. Надява се да успее да комбинира това и с професионално обучение по хореография, защото от малка играе народни танци.

Николета Мазнева

Първо танцувала в ансамбъла на Цветан Цочев в читалище „Искра“, вече 5 години е в Ансамбъл „Арсенал“.

Ваня иска да учи маркетинг.

Мечтите за бъдещето вървят заедно с очарованието на днешния ден. И трите момичета са единодушни:

**Най-хубавото е
Любовта!**

Ако не беше подкрепата на любимия човек, не знам, какво би се случило с мен досега, признава едно от момичетата. „Осъзнах какво е някой да те подкрепя и да иска да направи всичко за теб“, споделя Ванеса. „Всеки има нужда от любим човек, който да го подкрепя в трудни моменти“, вече знае и Ваня. „Най-хубавото е любовта“, признава тихо Николета, която е научила и какво значи истински приятел, успяла е да преживее и предателствата на грубите

вървят ръка за ръка и при тези арсеналски момичета. Но на дневен ред е радостта от чакания бал и конкурса „Царица Роза“. Тоалетите за двете събития са вече готови. Ваня и Николета ще се явят на третия тур с балните си рокли. Ванеса още не е решила какво да избере за решителния кръг от състезанието за короната.

Колкото до другите корони в живота, Николета, Ваня и Ванеса познават отблизо вече и още една от тях – тази на местната власт – кметската.

**Арсеналските царици
са очаровани
от кмета Стоянова**

В техните – вече женски очи, Галина Стоянова е не толкова успяла жена, колкото човек, който поема отговорност и се опитва да помага на другите. И трите момичета виждат в кмета на Казанлък „една много мила и внимателна жена“.

Сантиментът към родното, като при деца, които още не са напуснали родния град, определено бележи нагласите на трите арсеналски претендентки. Харесва им не само кметът на Казанлък. Казанлък им харесва всецяло. Още повече – след специалната програма от посещения на цариците. Споделят, че са научили много нови и интересни неща, изумени са от тайните на розопроизводството, нищо че програмата на посещенията ги натоварва във време преди матури, държавни изпити по професията, предварителни изпити в университетите. Пък се стягат и за гости! По стара българска традиция:

**За гостите се грижат
майки и баби**

Майката на Ваня – Деяна, монтажник боеприпаси от Завод 3/150, вече е запазила ресторанта за 18-ти май. Идат роднини от Раднево. Чичо и братовчеди, баби и дядовци се стягат да дадат попътен вятър на зрелостничката. Мама чака събитието с огромна радост – таткото си идва от Финландия. Сигурно е приготвил изне-

Продължение от стр. 1

ПАРИТЕ ЗА ВТОРА ПЕНСИЯ...

Средно по 1123 лв. имат осигурените по партидите си в универсални пенсионни фондове към края на 2011 г., от които след десетина години ще започне плащането на втора пенсия. Сумата, събрана там до момента, е със 169 лв. повече спрямо година преди това. Пак по официални данни на НСИ, в края на миналата година най-много пари е имало по сметките на мъжете между 45 и 49 г. - средно по 1555 лв.

Освен намалелите пари в индивидуалните партиди на хората за втора пенсия, намаление на парите в индивидуалните партиди се отчита и в професионалните схеми, в които се осигуряват работещите труд от първа и втора категория, които са с право на ранно пенсиониране. В края на 2012 година тази сума е била 2080 лв., а година по-рано - 2204 лв.

Въпреки това, натрупванията са близо два пъти по-големи спрямо универсалните схеми заради по-големия размер на вноските и по-високия осигурителен доход на работещите при вредни условия.

Съгласно Кодекса за социално осигуряване, професионалните фондове трябва да започнат да плащат ранни пенсии на миньори, металурзи, химици от 2015 г. Такива ранни пенсии те ще получават, докато навършат общата пенсионна възраст. Сега мъжете, работещи на първа категория труд, могат да прекратят кариерата си 11 г. по-рано, а жените - 13 г. по-рано.

Трибуна Арсенал

Продължение от стр. 1

СЛЕД 21-ВИ НОЕМВРИ ГУБИМ ПРАВА ОТ ЛИХВОТОЧКИТЕ?

2246 са гражданите в община Казанлък, които имат права по Закона за уреждане правата на гражданите с многогодишни жилищно-спестовни влогове. От тях 1491 са получили своите обезщетения, остават 755 правоимащи, от които 82 са се регистрирали. Останалите 673 граждани трябва да започнат строителство или да сключат сделка за покупка на жилище до 21 ноември т.г. След тази дата те губят правата си. Самото изплащане на обезщетенията ще става до 31 декември 2019 г., след което законът приключва своето действие.

В момента се изплащат обезщетения на граждани, регистрирали се през 2010 г., обясни заместник-кметът Петър Косев.

През 2009 г. в община Казанлък са изплатени 236 000 лв. обезщетения по Закона за уреждане правата на гражданите с многогодишни жилищно-спестовни влогове, през 2010 г. - 265 000 лв., 2011 г. - 112 000 лв., 2012 г. - 183 000 лв., а през 2013 г. - 109 000 лв.

Подаване на документи за регистрация на гражданите с многогодишни жилищно-спестовни влогове се извършва в Информационния център за услуги на гражданите в централната сграда на Община Казанлък, гише № 7 „Общинска собственост“, бул. „Розова долина“ 6.

Информацията е предоставена от Община Казанлък

МЛАДЕЖКАТА БЕЗРАБОТИЦА НАРАСНАЛА НАД ДВА ПЪТИ ПРЕЗ КРИЗАТА

Делът на младите българи на възраст 10-19 години е 9.4% при 11% средно за ЕС

Повече от два пъти се е увеличил делът на безработните младежи в България за последните 5 години, показват данни на изследване, поръчана от МКБ Юнионбанк. През 2008 г. тя е била 11.9%, а за 2012 г. е 28.1% при средно 22.8% за ЕС, сочи анализът.

В същото време продължава и тревожната тенденция за увеличение на ръста на безработицата като цяло в страната, в това число и в област Стара Загора. По данни на Агенцията по заетостта, в края на февруари тя е 11% в областта. Регистрираните безработни в област Стара Загора през февруари са били 16 284 души. За миналия месец равнището на безработицата в областта е с около 1 пункт по-ниско спрямо средното за страната, което е 11,96 %.

От общините в областта с най-ниско ниво на безработица през февруари е Стара Загора - 7,3 %, а с най-високо - Николаево с 59 %. Други общини с много висока безработица са Мъглиж, Гурково и Чирпан. Сред безработните се запазва доминиращият дял на жените - 55,4 %, както и на младите хора до 29 години.

Сред тях преобладават или ниско образованите, или младежите с образование, но без трудов стаж. Въпреки мерките, предприети за стимулиране на безработните младежи по проекти за първа работа, тревогата за високия процент безработни образовани младежи остава.

Анализът на МКБ Юнионбанк показва още, че у нас образованието продължава да се възприема като част от живота на човек, а не като процес, който продължава през целия му трудов стаж. Според статистиката, процентът на българите, които се обучават във възрастовия интервал 18-24 години, е 40.8% като дял в общото население. В същото време в ЕС този дял е близо 53%, а в Холандия дори достига 68%.

След като започнат работа, все по-малко българи отделят време, за да продължат да се обучават.

Според статистиката, едва 4.4% от нашите сънародници на възраст 24-35 години продължават да се квалифицират. В същото време допълнителни образователни степени и квалификация и други форми на обучение преминават близо 15% от населението на ЕС, като в Швейцария, Швеция, Финландия този процент надхвърля 35%.

Трибуна Арсенал

Продължение от стр. 1

...ВЕЧЕ РАБОТИМ ЗА СЕБЕ СИ

През 2013 година денят на свобода от правителството бе наситен и с известна доза ирония, тъй като съвпадна с Деня на труда - 1-ви май, традиционно неработен ден у нас.

На практика, обаче, "чистенето ни" откъм ангажименти към хазната настъпи 5 дни по-късно, на 5-ти май, тъй като се преизчисляват и парите от европейски фондове, които не излизат директно от джоба на данъкоплатеца в България, но също висят на сметките ни. Тези 5 дни по-рано или по-късно ще бъдат отработени в полза на държавата и ние ги наричаме „дни за отработване“.

Така на практика ежегодно в България спираме да работим за държавата и започваме за нас практически в първата десетдневка на май. Времето се изчислява на база средната работна заплата и размера на данъчната тежест, както и броя работни дни.

Според изчисленията на експертите от Института по пазарна икономика, които всяка година преизчисляват реално работените дни от българите за различни данъци, осигуровки и други ангажименти към хазната, най-много дни през 2013 г. ще отделим, за да попълним приходите от ДДС - 35 дни. За приходите от акцизи ще са ни нужни 19 дни. За осигуровките ще ни трябват 27 дни, от които 19 дни за социално осигуряване и 8 дни за здравно. Приходите от подоходните данъци ще попълним за 11 дни, а тези от корпоративни данъци - за 7 дни. Други 7 дни ще работим, само за да си платим държавните и общински такси. Имуществените данъци ще ни костват 3 дни.

Едва след като се потрудим, за да си платим всичко това, реално парите ни ще отиват за собствените ни и на семействата нужди. Някъде сред този остатък по-късметлиите от нас може и да могат да спестят "бели пари за черни дни".

Деляна Василева

„Забравената война“ – книгата-енциклопедия за Балканската война бе представена в Казанлък пред бивши военни, историци, много граждани. Нейното представяне бе своеобразен реверанс на един от авторите ѝ - кардиологът проф. Генчо Начев, към своите съграждани. Другият автор на книгата е собственикът на информационната агенция „Фокус“ Красимир Узунов.

Ценното издание, на специална хартия, съдържа информация за цялата българска армия - над 400 хиляди души, участвали в Балканските войни, за отделните подразделения, техните командири, кратко описание на сраженията и много, изключително редки, снимки, картини.

Значимостта и непреходността на книгата за историята е и в това, че тя съдържа всички химни, бойни маршове и фотоси на знамената на дружините и полковете, участвали в сраженията, подчерта по време на представянето ѝ историкът д-р Косю Зарев.

„Ходим по улици с имена, които нищо не ни говорят, а това са имена, очертаващи границите на духовна България, не на тази, в която живеем сега. Ние сме от страната на задължените и би следвало да сме знаещи, но не сме, затова се и роди тази книга“, каза по време на представянето ѝ в Казанлък проф. Генчо Начев. Той определи книгата „Забравената война“ като „само една крачка от пътя към паметта ни“.

По време на представянето на книгата, която мнозина присъстващи определиха като учебник за патриотично възпитание, бяха наградени граждани и НПО за активната им работа по националното честване на 100 години от Балканската война.

Деляна Бобева

Президентът Желев:

СБЪРКАХМЕ В РЕФОРМИТЕ

България трябваше да стане президентска република. Политиците мислят само за следващите избори, а държавниците – за следващите поколения.

Желю Желев е роден на 3 март 1935 г. в село Веселиново, Шуменско. Завършил е филология в Софийския университет. Доктор на философските науки, един от емблематичните дисиденти, написал през 1967 г. книгата „Фашизмът“, забранена и издадена чак през 1988 г. През същата година е основен инициатор и съосновател на Клуба за гласност и преустройство. Година по-късно, заедно с други известни дисиденти, основава Съюза на демократичните сили и е избран за председател на КС на СДС. Депутат във ВНС. Желю Желев е първият демократично избран президент на 1 август 1990 г. Днес той има фондация, която носи неговото име, и работи там със свои сътрудници и съмишленици.

Д-р Желев гостува в Казанлък в разгара на предизборната кампания. Повод за визитата му, обаче, не бе поканата в подкрепа на някоя политическа кауза, а откровен разговор за важните неща в политиката и света с членове на местния Ротари клуб.

Непощаден от времето, но безпощаден по отношение на случващото се днес у нас. Така започваме този кратък, лимитиран в 7 минути време и поуки отвъд редовете, разговор с първия български президент.

- Господин президент, това ли е България, за която се борихте и заради която беше всичкото усилие дотук?

- В никакъв случай не е това България и не така си представяхме нещата тогава, преди повече от 25 години. Голяма е разликата от това, което мислехме, и това, което е сега.

Например: д-р Дертлиев

в очакванията или просто много се надлъгвахме един друг, много крадохме?

- Сбъркахме в реформите. Имаше реформи, които не се направиха както трябва или не трябваше изобщо да се правят. Да кажем - реституцията, макар че там сравнително гладко мина. Приватизацията.

ституция, като създадох България като парламентарна, а не като президентска република? Времето, в което се налага изводът, че държавата ни функционира по-добре и работи по-добре при управление от кабинет, назначен от президента, а не излъчен от парламента? Или всичко това е само илюзия?

са закрити. Да не можеш да отидеш да живееш там, където имаш по-добра работа или където ти самият би се чувствал по-добре. И това е само един от примерите - колко по-гъвкаво и по-бързо биха могли да се случват нещата, ако президентът има по-голяма власт и правомощия. Но не на книга, а в действителност.

- Защо за българските

- Но...?

- Да спрем с боричканията и противопоставянето...

- В нов фашизъм ли живеем сега, д-р Желев?

- Не.

- А как се нарича това, в което живеем сега?

Негодното никога не може да стане годен материал

смяташе, че преходът ще бъде 2 години. Той беше нашата кандидатура за президент във ВНС. Каза каквото смяташе да прави и беше убеден, че преходът ще е около 2 години, толкова ще е трудното. Вярваше човекът. Но... Аз също съм бил наивник. Смятах, че трудното ще е 5-6 години. Но, оказа се, и аз съм вярвал в ерес.

- Хората ли излязоха калпави и нечитави или не случихме на политици, че ето сега, след четвърт век, ние отново се връщаме в началото, ако съдим по случилото се на улицата тази зима? Кои се оказаха по-големи наивници: политиците или гражданите?

- Мисля, че нито едните, нито другите.

- Сбъркахме в подхода,

- Тя изобщо не мина гладко...

- Хич. Оказа се, че голямата цел на много политици беше да си вземат това, което комунистите им бяха отнели и дотук общо взето приключва историята. Приватизацията не стана както трябва. Оказа се, че тя, вместо изобилие и просперитет на страната, роди мутрите. Роди хората, които окрадоха България.

- Но роди и днешният политически елит в много голяма степен?

- В колко голяма степен точно, не мога да кажа, но и не мога да си изкривя душата и да кажа, че те, политиците, нямат хабер.

- Господин президент, дали не сбъркахме генерално, в това число и строителите на съвременната българска Кон-

- Вижте, по този въпрос съм твърде пристрастен. Аз съм за президентска република и за повече правомощия на президента в това отношение. Последният комунистически парламент изработи от Живковската конституция една конституция, която на практика бе за полупрезидентска република. И тя беше нагласена за Петър Младенов - техният човек за държавен глава. Но по ирония на съдбата - имаше студентски движения, протести, стачки, стана така, че той си подаде оставката. Аз бях избран за президент от ВНС. Когато встъпих в длъжност, на шестия ден от моето избиране за президент, издадох Указ, с който отмених крепостничеството в България. Отмених жителството. Защото не може една държава, която има претенцията да е демократична, основните човешки права на практика в нея да

президенти няма път назад към партиите, които са ги излъчили, и остават въпреки заслугите си в миналото?

- По принцип, път би трябвало да има. Но липсват хора, които да изграждат такива трасета, образно казано. Не може сама птичка нищо да направи. Политиката е колективно дело, тя се прави от много хора и за целия народ. Сам човек, каквито и качества и амбиции да има, не може нищо да направи.

- В предизборна кампания сме за пореден парламент сега. Вие оптимист ли сте за държавата и парламентаризма у нас след 12-ти май?

- Има периоди, които не могат да се прескочат, но аз съм оптимист за България... но...

- Демокрация, но не дотам. Някои я наричат псевдо, други считат, че това не е демокрация, но демокрацията в крайна сметка трябва да носи благоденствие на хората. Но, за жалост, нашата българска демокрация донесе на хората голямо обедняване и голямо обезверяване.

- А защо днес няма приемственост в политиката?

- Защото всичките ни политици и правителства си мислеха, че България и новата ера започват от тях. А то не е така. Трябва да се надгражда над това, което вече е създадено. Негодното само ще си отпадне, то никога не може да стане годен материал. И запомнете от мен - политиците мислят само за следващите избори, а държавниците - за следващите поколения.

Деляна Бобева

ДА ПОЗНАЕМ НЯКОИ ЗДРАВОСЛОВНИ ПРОБЛЕМИ

С помощта на съвсем видни телесни признаци

Много болестни състояния всъщност могат да бъдат открити в самото им начало - достатъчно е да познаваме техните най-видими признаци и внимателно да се вглеждаме в себе си, като правилно "четем" езика на тялото, пише "Здраве.bg".

• **Косата ни е загубила своя блясък** - трябва да

приемаме витамини от група В, станала е суха - витамин Е, мазна (резултат от дистония) - трябва да се насипваме добре и да лекуваме нервното напрежение.

• **След разресване на косата по гребена или четката остава голям кичур коса.** Това е един от признаците на отслабване на имунитета. Разберете причината, като направите общ анализ на кръвта и биохимично изследване.

Често мазната коса е признак за нервно напрежение и недоспиване.

• **По челото се наблюдават напречни бръчки, а под очите - лилави сенки.** Това е проява

на синдрома на хроничната

умора. Започнете разтоварващи упражнения, масаж. Някакъв спорт също ще е от полза. Забравете за строгите диети, похапвайте умерени количества шоколад, цитрусови плодове и орехи.

• **Погледнете си езика.** Ако е нежно розов - всичко е наред. Но ако е покрит с бял налеп, проверете си стомаха и червата, ако има жълтеникав цвят - черния дроб, а при син оттенък - сърцето.

• **Ако в очите ви са се спускали кръвоносни съдове,** да се надяваме, че това е от пренапрежението на очните мускули. Но, ако това става твърде често, възможно е повишаване на вътреочното налягане и възникване на проблеми с мозъчното кръвообращение.

Синият оттенък на езика говори за сърдечносъдов проблем

• **Ако устните ви са станали бледи и са се появили сини сенки между тях и носа,** изследвайте сърцето си. Възможно е това да е първият признак на сърдечна недостатъчност или нару-

шение на функциите на митралната клапа.

• **Очите ви са блестящи и изпъкнали** - направете анализ на щитовидната си жлеза.

• **Сутрин ви отичат долните клепачи** - причината може да е в бъбреците или пикочния мехур. Или прекалявате с употребата на солено, мазно, пушено и бира, или сте се заразили с някаква инфекция.

• **Склерата (бялата част) на очите ви има жълтеникав оттенък** - това е неоспорим признак за нарушение в работата на черния дроб или пикочния мехур.

Синеоките хора са най-предразположени към рак на кожата

• **Бузите и шията ви се зачервяват дори при слабо физическо натоварване** - измерете си кръвното налягане, тъй като това е признак на хипертония.

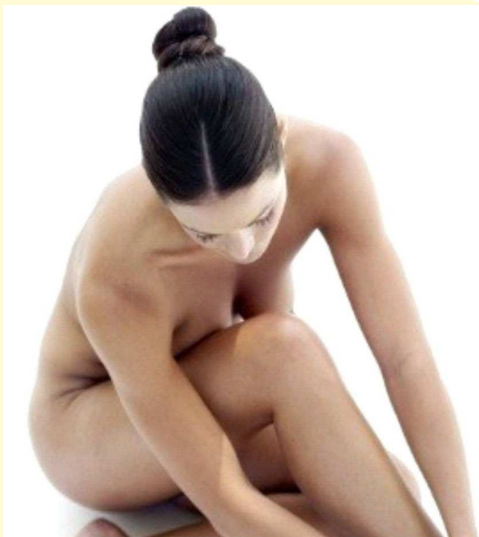
• **По тялото ви се появяват нови петна** - посетете дерматолог, защото нараства рискът от рак на кожата.

• **Шията ви изглежда подпухнала в областта на адамовата**

ябълка - потърсете ендокринолог, възможна е хиперфункция на щитовидната жлеза.

• **Застанете пред огледалото в свободно положение,** като че ли сте се спряли случайно. Ако раменете и главата ви са отпуснати и гледате изпод вежди - това са признаци на депресия.

Къде се изпари веселата страна на живота

симптом на артрит и артроза.

Когато кожата се превърне в огледало на нашето здравословно състояние

• **Отичане на прасците** (особено вечер, когато сме прекарали целия ден на крак) - това е предизвикано от умората и ще ни помогнат съвсем прости неща: да полегим 20 минути като поставим под краката няколко големи възглавници или си направим вана с морска сол и отпускащ масаж. Глезенът и глезенната става често отичат и при сърдечна недостатъчност, а също така може да са признак за диабет от втори тип.

• **Стриите по корема и бедрата,** ако са дълбоки и имат розов цвят, са сигнал за хормонално разстройство.

Трибуна Арсенал

Продължение от стр. 2

Ветерани

ПЪРВАТА КАЗАНЛЪШКА ЦАРИЦА РОЗА...

Но признава, че би й било драго да ги види сега.

Животът е крехко нещо, не знаеш как ще се обърне,

казва днес, след повече от 4 десетилетия, прекарани в делничност, първата казанлъш-

ка царица.

Крехката й за онези времена едновременно градска слава не променили орбитата на живота й. След "царуването" й животът се завъртял в обичайното русло - грижи по деца, работа, обикновени човешки проблеми. На финала на трудовия си път, последните 4 години първата казанлъшка Царица Роза прекарва в завода на "Арсенал" в село

Шейново. Там през 1999 година я застига и пенсията й... от 160 лева. Сега, с вдовишките й добавки, се окръгвила на 200 лева. Пари за доникъде, признава царицата, благодарна на сина и снахата, с които сега делят дом и бит.

"Арсенал", обаче, не е затворена книга

в живота на казанлъшката царица. Синът Добрин завършва фирменото СПТУ по машиностроене, а внукът й Илиан е дългогодишен танцьор в ансамбъл "Арсенал" и един от помощниците и надеждите на настоящия му главен художествен ръководител Христо Стоянов. Нещо повече: Илиан е поел по пътя на професионалния хореограф, защото завършва Академията за танцово изкуство в София.

Другата гордост в родата на първата казанлъшка царица е 12-годишната внучка Зорница, родена за манекен. С ръст и хубост отсега се стяга един ден да дефилира по градския подиум в състезанието за най-красивото казанлъшко момиче.

Деляна Бобева

45

-те, посипани с живот, години не са превърнали първата казанлъшката Царица Роза в суетна остаряваща красавица, жадна за 3-те си минути ежегодна слава. Напротив. Радка Христова признава, че дори не обича да ходи на празничните градски шествия заради суетната и гълчавата. Предпочита тишината и домашния уют, кафетата с приятелки, а и никой досега не се е сещал да я кани на конкурс за избор на царица или каквото и да е било друго важно градско нещо.

Затова вторачването и вниманието към нея в тази юбилейна година я притесняват.

Свежда свенливо очи и, ако някой паметлив в градската навалица случайно познае в запазените й с момичешкия си блясък очи онази опъната казанлъшка кравица от преди 45 години.

След хиляди уговорки склонява тази година да украси церемонията по избора на казанлъшка царица и юбилейния Празник на розата. Не заради 3-те минути слава, полагащи се на всеки един живот.

А заради стимула и надеждата за младите, които идват и които непременно ще станат по-добри от нас. Ако ги поощрим.

За връзка с редакторите на "Трибуна Арсенал":
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14,
e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12; Първолета Петкова: 5 74 55